

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat : G. D. DUURSMA, B 185 HUIZUM bij Leeuwarden.

Cereus Spachianus Lem. en *Echinopsis Schickendantzii* Web. II.

Ter vergelijking voor hen, die niet in het bezit mochten zijn van de bovenaangehaalde litteratuur laat ik hier een vertaling volgen van de beschrijvingen van *Cer. Spachianus* en *Eps. Schickendantzii*, zooals zij te vinden zijn in de Ges. d. Kakt. Sch. 2de druk en van de beschrijving van A. Borger van een bolvormige variëteit van *Eps. Schickendantzii*, als te vinden in de Mf. K.k. 1905:

	Schumann: <i>Cer. Spachianus</i> Lem.	Schumann: <i>Eps. Schickendantzii</i> Web.	Borger: <i>Eps. Schickendantzii</i> Web.
Stam:	Zuilvervormig; niet vertakt, wel later aan de basis; in Europa ca. 1 M. hoog, 5—6 c.M. dik; aan den top eenigszins ingezonken, met geel kort wolpluis bekleed, waarboven gele tot bruine divergeerende doorns uitsteken; het jong gegroeide gedeelte geelachtig bladgroen, glanzend, later donkergroen.	Slank zuilvervormig, meestal in de gekweekte exemplaren niet vertakt, later aan de basis uitspruitend enzodenvormend boven afgerond, aan den top eenigszins ingezonken met geelachtig wolvilt afgesloten, waarboven bruine doorns uitsteken; donkergroen 15—25 c.M. hoog, 5—6 c.M. in diameter.	16 c.M. in diameter, 10 c.M. hoog; top zwak ingezonken, lichtgroen, waarboven bruine doorns uitsteken,
Ribben:	10-13, door nauwe scherpe gleuven gescheiden, van onderen inelkaar loopend, door een donkere lijn gescheiden; stomp, zwak bochtig, ca. 5 mM. hoog	14-18 (15), recht, door scherpe gleuven gescheiden, slechts 5 mM. hoog, zwak gekerfd of bijna gezaagd, stomp,	15-17, doorscherpe gleuven gescheiden, stomp, recht, zelden eenigszins gedraaid.

Areolen:	6-8 mM. van elkaar verwijderd, elliptisch tot cirkelvormig, 4-4½ mM. in diameter, met geelachtige, eenigszins gekroesde, viltachtige wol bekleed, die later lichtgrijs wordt en daarna verdwijnt.	7 mM. van elkaar verwijderd, cirkelvormig tot omgekeerd eivormig, 2-2½ mM. in diameter, spaarzaam met gele viltachtige wolbekleed, die later grijs wordt,	8 mM. van elkaar verwijderd, ovaal met korte, witte, later grijs worpende wol bekleed,
Randdoorns:	8-10, waarvan het onderste paar het langste is, 7-8 mM. lang, afstaand dun priemachtig, recht, barnsteenkleurig, soms aan de basis of geheel donker honiggeel of bruin.	tot 11 in aantal, het middelste paar het grootst, 6-4 mM. lang, dun priemachtig recht, alle bovenste doorns zijn donkerhoniggeel, jonge doorns bruin, de onderste lichtgeel met meer donkeren top, later wit; later neemt het aantal doorns toe.	2-8 mM. lang, straalsgewijs uitstaand, boven bruin, overigens witgrijs.
Middel- doorns:	1 recht naar voren uitstekend, iets krachtiger en donkerder dan de randdoorns; later worden alle doorns wit, daarna grijs en kalkachtig.	2-4, vorm en kleur als boven.	1, naar voren uitstekend, met bruinen top.
bloem:	niet ver van den top, totale lengte 16-17 cM., bloembekleedsels trechtersvormig.	bloem alleen als knop bekend.	zijdelings, in de nabijheid van den top, totale lengte 17 cM. (volgens Spegazzini 20-22 cM.)
Vrucht- begin- sel:	ellipsoidisch 2-2½ cM. in diameter, met stekende, spitse, dakpansgewijs el-		rond, 15mM. lang, met priemachtige, uit breede basis ontspringende schubben, in spi-

kander bedekken-
de schubben bezet
uit welker oksels
zwarte eenigszins
gekroesde haren
komen.

bloem- met vruchtbegin-
buis: sel 10 cM. lang,
met naar de
bloembladeren
toe grooter wor-
dende schubben
bedekt, die ijl
geplaatst zijn.

buitenste smal, lijnvormig,
bloem- lang toegespitst,
bladeren: met een kiel op
de rugzijde, di-
vergeerend groen
naar den top toe
roodachtig.

binnenste lancet-spatelvormig,
bloem- spits of meer
bladeren: stomp toegespitst
fijn getand, zuiver
wit, groene keel.

meel- in 2 groepen, te-
draden: gen den onder-
kant van de bloem

ralen, dakpansge-
wijs dicht op el-
kaar liggend be-
dekt, naar de
bloembladeren
toe grooter wor-
dend en verder
van elkaar verwij-
derd staand ; in
de schuboksels
gekroesde zwarte
haren.

7-8 cM. bekleed
als vruchtbegin-
sel met schubben
alsvoren.

lichtgroen, lijn-
vormig, vleezig,
kort toegespitst
en met haartjes
bezet, de volgen-
de breeder, stom-
per, groenachtig
wit.

lijn-spatelvormig,
kort toegespitst,
gladrandig, 9 cM.
lang en 3 cM.
breed, de binnen-
ste lang-spatel-
vormig, met haren
bezet, met ver-
diepte middel-
nerf en eenigszins
golfvormige,
getande ; randen
(9 cM. lang en het
bovenste gedeelte
bijna 4cM. breed)
zuiver wit.

zeer talrijk in 2
groepen, de bo-
venste groep tot

iiggend en naar boven gebogen ; in de keel een stralende krans ; helmdraden groen	een ringvormige groene buis ver- groeid, met vrij- staande kelendra- den van 3 cM. lang; stuifmeel geelachtig.
Stamper: stijl geelwit met ver naar voren stekenden stem- pel met 17 stra- lende slippen,	krachtig, stijl wit, langer dan de meeldraden, stempel 23 stra- lende slippen van 18-20 mM. lang, stempel geel.

Werkzaamheden in het Voorjaar.

II. *Het gieten.*

Hebben wij gezien, dat verplanten een belangrijk werkje is, niet minder van belang is het gieten. Dikwijls toch is verkeerd gieten oorzaak geweest, dat de planten gingen rotten. Dat men dus met water geven voorzichtig zijn moet, behoeft eigenlijk geen betoog. Er zijn maar weinig plantensoorten die op dit punt zoo gevoelig zijn als onze cactussen. In den zomer echter kunnen zij heel veel water hebben, als men maar zorg draagt voor afvoer.

In April, als onze planten reeds teekenen geven van herleving, kan men ze, zoo nu en dan, bijv. eens per week, flink besproeien. Het water moet minstens de temperatuur hebben van de omgeving waarin onze plant vertoeft, en nog beter eenigszins lauw zijn. Zoo'n bad zal den cactus goed doen. Het beste instrument dat men daarvoor gebruikt is de z.g. „rozenspuit". Deze is geheel van metaal, voorzien van een kurk, welke men op de flesch of kruik drukt; daarna trekt men het deel boven de kurk omhoog, drukt dan vervolgens dit weer naar beneden, en een heerlijke stofregen komt uit het zeer fijne gaatje boven aan het instrument. Vroeger had ik een spuit met gummibal, die echter geregelde lekkage vertoonde. Maar het instrument hierboven genoemd gebruik ik steeds met genoegen, daarenboven is de prijs niet hoog.

De gieter gaan wij eerst gebruiken als Juni in het land is.

Regenwater is het beste om te gieten. Is dit voor velen mischien bezwaarlijk, dan kan men ook leidingwater geven, met dien verstande, dat het alvorens het gebruikt wordt, minstens eenige uren aan de lucht is blootgesteld geweest. Nooit zal men water gebruiken direct uit de kraan, het werkt nadeelig, de plant zal dan niet verkwicken, maar „schrikken", wat dikwijls rotting of sterven ten gevolge heeft. Naarmate het warmer wordt, zal men meer water kunnen geven, en 's middags uiterlijk 6 uur een weinig bespuiten, totdat met groote hitte 's morgens en 's avonds water gegeven wordt.

Het voordeeligt doet men om de planten in een glazen ruimte te plaatsen, welke geregeld flink gelucht kan worden. Op mijn veranda, welke ligt op het zuiden, heb ik twee kasten gebouwd, aan iedere kant één, welke zoo gemaakt zijn, dat de eene zijde van de kas rust op het verandahek en de andere op een klamp welke aan den muur bevestigd is. De kas op zichzelf is heel eenvoudig, de maat is 130 x 55 x 70 cM., bestaat uit een bak ongeveer 15 cM. diep, welke gevuld is met turfmolm en zand, op deze bak staan twee glazen wanden, die weggehaald kunnen worden, en daarboven een vast glazen raam, dat dienst doet als dak. Wanneer het nu warm helder weer is, verwijder ik de glazen wanden, dus staan dan de planten in de vrije lucht, en als dan tegen den avond de cactussen flink bespoten worden, de grond, de muur, alles flink nat gemaakt wordt, dan wordt de kas gesloten, en spoedig ziet men de waterdamp tegen het glas parelen, wat zodoende een heerlijke wasdom geeft. Is het ruw weer of waait een koude wind, dan laat ik deze kas dicht en zijn dus de planten gevrijwaard voor de koude daarbuiten. In één kas zet ik ongeveer 60 flinke cactussen en heb dan nog ruimte over om stekjes of zaailingen bij te zetten. Het gebruik van een kas is bijna onmisbaar, daar anders onze planten veel van de weersgesteldheden hebben te lijden. Maar voor hen, die door verschillende omstandigheden geen kas hebben, gelden onderstaande raadgevingen.

Geeft uw planten bij kil weer of scherpe wind geen water, want dat zal meer schade doen als voordeel.

Is Augustus voorbij, dan gaat men geleidelijk verminderen met watergeven, tot in den winter eens om de veertien dagen stellig voldoende is.

Rotterdam, 7 Februari 1924.

P. PEELS.

Cactussen zaaien.

In onze voorgaande jaargangen is dit onderwerp reeds meerdere malen ter sprake gebracht, maar voor hen, die eerst in dit jaar lid werden willen we er gaarne nog een keer op terug komen. Men moet zich van deze zaaiërij vooral geen overdreven voorstellingen maken en het beschouwen als een soort van proefneming, die, als ze lukt, een meevallertje is. Van de vele brieven, die ons geregeld bereiken en waarin belangstellende leden ons op de hoogte houden van het wel en wee van hunne verzamelingen zouden we een aardige bloemlezing kunnen samenstellen van allerlei tegenstrijdigheden en gansch tegenovergestelde resultaten. De een schrijft ons, van het zaad kwam zoo goed als niets terecht, de ander daarentegen weet met het groot aantal plantjes zelfs geen raad en biedt ze ons aan ter verspreiding onder de pasbeginnende verzamelaars. Zoodat we hieruit alweer zien, dat wanneer twee menschen precies hetzelfde doen, de uitkomst toch wel geheel verschillend kan zijn en het gekste is nog, dat we absoluut niet altijd in staat zijn te zeggen, waar het aan

ligt. Maar komen we nu op het zaaien zelf dan is de eerste vraag die zich voordoet, hoe komen we aan betrouwbaar zaad. In ons land zijn geen handelaars, die ons daaraan kunnen helpen, zoodat we wel verplicht zijn het uit den vreemde te betrekken. De Laet in Contich verkoopt geen zaden en we komen dus terecht bij de beide bekende zaken in Erfurt, namelijk de firma's F. A. Haage jun. en Haage & Schmidt. Maar omdat tenslotte de planten waar het om gaat uit Amerika komen, heeft het Bestuur van Succulenta getracht direct uit het land van oorsprong een partijtje zaden te bestellen (Zie medeelingen).

Hoe nu hiermede te handelen? We nemen een zaaipan van het bekende vierkante model, zooals door onze bloemisten gebruikt wordt en vullen dien gedeeltelijk met grind of potscherven en de rest met een fijngezeefd aardmengsel, zooals we dat opgegeven vinden voor de soorten, die men wenscht te kweken. De soort van aarde komt er echter nog niet zoo erg op aan, daar we de jonge plantjes toch binnen betrekkelijk korten tijd moeten overzetten en we dan wel in het hun toekomende mengsel zullen plaatsen. Deze schotel wordt nu eerst in het water gezet, zoodat de grond goed kan doortrekken en den volgenden dag trekt men met de punt van een mes wat lijntjes, waardoor men evenveel vakjes bekomt als men soorten wenscht uit te zaaien. Voorzichtig worden nu de korrels, die soms uiterst klein zijn, verdeeld over het daarvoor bestemde vakje en als alles uitgezaaid is, gaat men ze licht bedekken door er met een zeefje wat fijne aarde over uit te strooien. Het vocht trekt nu spoedig door en we plaatsen verder een stuk glas over den schotel. Of men etikettes er bij zal plaatsen is een kwestie van smaak. Eenvoudiger is een kleine teekening te maken van de vakjes met de namen er bij en deze bij de hand te houden. Ook kan men kleine zinken nummeretikettes gebruiken, die ook verder dienst kunnen doen als het verspenen begint. Het geheel komt op een warme plaats, doch beschut voor het directe zonlicht door er een stukje vitrage overheen te leggen of de ruit met wat kalk in te smeren. Men moet wel zorg dragen, dat men een doek bij de hand heeft, waarmede men het verdampende vocht telkens van de ruit kan afvegen, daar dit als het op de aarde komt erg gauw aanleiding geeft tot het groeien van wieren, die de oppervlakte met een korst bedekken en de jonge kiemplantjes verstikken. Als de temperatuur niet te laag was (omstreeks 70 F.) zullen van enkele soorten na een week reeds de eerste sporen zichtbaar worden in een vorm van lichtgroene bolletjes, die men voorloopig nog maar rustig laat staan. Eerst twee maanden later kan men de resultaten vrijwel beoordeelen en dan begint men ook met het overzetten der jeugdige planten. Als men een warme bak of kas heeft kan men het zaaien vroeger beginnen, maar anders wachte men liever tot begin April. Zaailingen groeien het best vlak onder glas, zoodat men daar bij de verdere behandeling rekenig mee moet houden.

H.

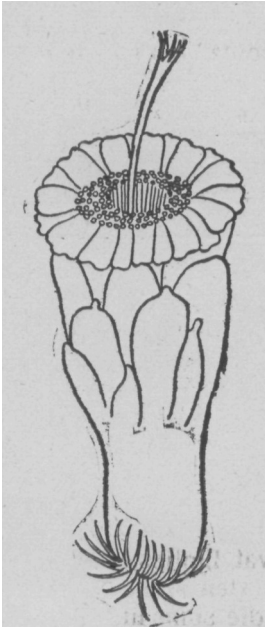

fig. 18.
Cephalocereus
monoclonus.

(D. C.) Br. et Rose.

Onze gedoornde vrienden

9. <i>Arequipa</i>	met 2 soorten.	III..
10. <i>Oroya</i>	„ 1 soort.	
11. <i>Matucana</i>	„ 1 „	
12. <i>Hamatocactus</i>	„ 1 „	
13. <i>Strombocactus</i>	„ 1 „	
14. <i>Leuchtenbergia</i>	„ 1 „	
15. <i>Echinofossulocactus</i>	„ 22 soorten.	
16. <i>Ferocactus</i>	„ 31 „	
17. <i>Echinomastus</i>	„ 6 „	
18. <i>Gymnocalycium</i>	„ 23 „	
19. <i>Echinocactus</i>	„ 9 „	
20. <i>Homalocephala</i>	„ 1 soort.	
21. <i>Astrophytum</i>	„ 4 soorten.	
22. <i>Eriosyce</i>	„ 1 soort.	
23. <i>Malacocarpus</i>	„ 29 soorten.	
24. <i>Hickenia</i>	„ 1 soort.	
25. <i>Frailea</i>	„ 8 soorten.	
26. <i>Mila</i>	„ 1 soort.	
27. <i>Sclerocactus</i>	„ 2 soorten.	
28. <i>Utahia</i>	„ 1 soort.	

Groep V de „*Cactanae*“ telt slechts 2 Geslachten, n.l. :

1. <i>Discocactus</i>	met 7 soorten.
2. <i>Cactus</i>	„ 19 „

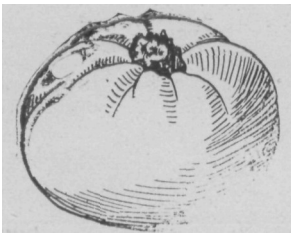

fig. 19. x 0,7
Cephalocereus
arrabidae.

(Lem.) Br. et Rose.

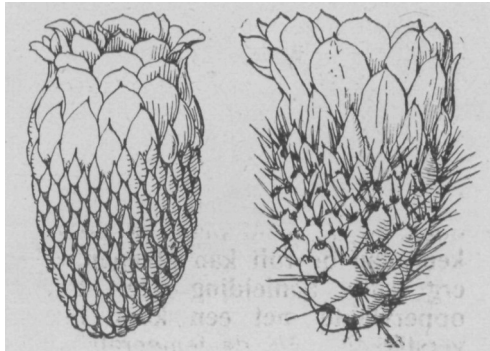

fig. 20a. x 0,7
Eulychnia
acida Phil.

fig. 20b. x 0,7
Eulychnia
castanea Phil.

Groep VI de „*Coryphantanae*“ bestaat uit 14 Geslachten.

1. <i>Ancistrocactus</i>	met 3 soorten.
2. <i>Thelocactus</i>	„ 12 „
3. <i>Neolloydia</i>	„ 7 „
4. <i>Mamillopsis</i>	„ 2 „
5. <i>Cochemiea</i>	„ 4 „
6. <i>Coryphantha</i>	„ 37 „

7.	<i>Neobessya</i>	4 soorten.
3.	<i>Escobaria</i>	8 „
9.	<i>Bartschella</i>	1 soort.
10.	<i>Pelecyphora</i>	1 „
11.	<i>Phellosperma</i>	1 „
12.	<i>Dolichothele</i>	3 soorten.
13.	<i>Solisia</i>	1 soort.
14.	<i>Neomammillaria</i>	150 soorten.

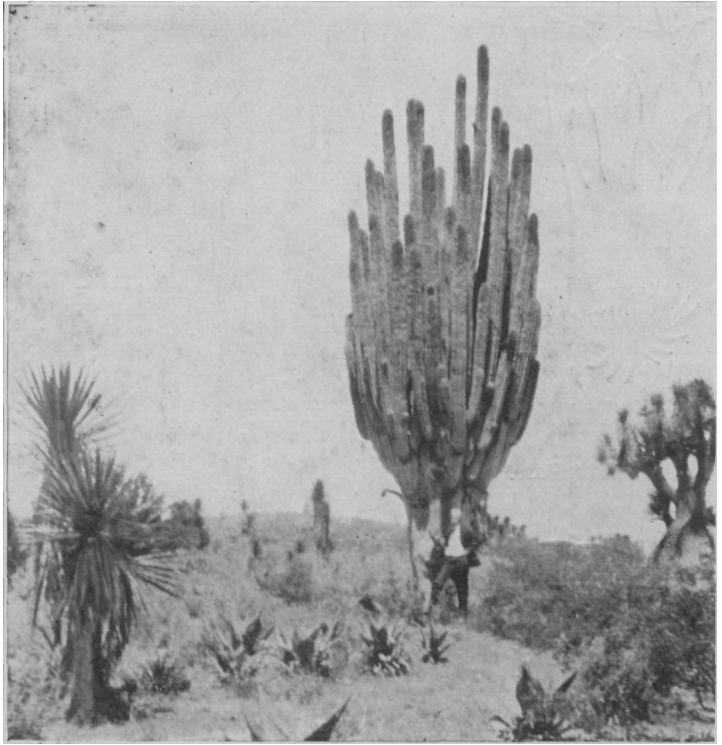
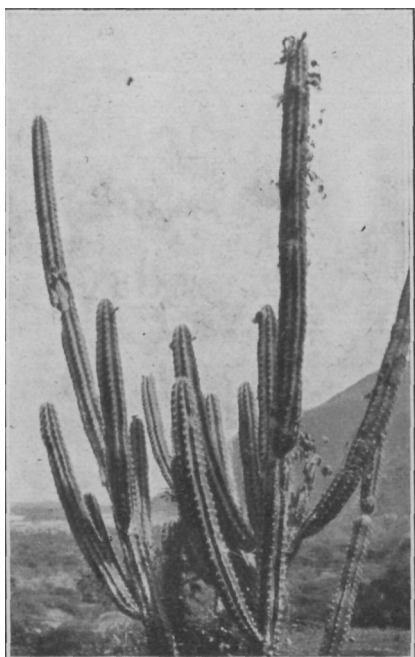

fig. 21. *Pachycereus chrysomallus* (Lem.) Brit. et Rose.

Groep VII omvat 9 Geslachten *Epiphyllanae*.

1.	<i>Zygocactus</i>	1 soort.
2.	<i>Epiphyllanthus</i>	3 soorten.
3.	<i>Schlumbergera</i>	2 „
4.	<i>Epiphyllum</i>	16 „
5.	<i>Disocactus</i>	2 „
6.	<i>Chiapasia</i>	1 soort.
7.	<i>Eccremocactus</i>	1 „
8.	<i>Nopalxochia</i>	1 „
9.	<i>Wittia</i>	2 soorten.

Groep VIII *Rhipsalidanae* ten slotte telt 8 Geslachten.

1.	<i>Erythrorhipsalis</i>	1 soort.
2.	<i>Rhipsalidopsis</i>	1 „
3.	<i>Pfeiffera</i>	1 „
4.	<i>Acanthorhipsalis</i>	3 srtn.
5.	<i>Pseudorhipsalis</i>	2 „
6.	<i>Lepismium</i>	1 soort.
7.	<i>Hatiora</i>	3 srtn.
8.	<i>Rhipsalis</i>	57 „

Tot nu toe heb ik nagelaten om ook maar het minste over de planten zelve mede te deelen en, hoe vreemd dat wellicht ook moge schijnen, ik deed zulks met opzet omdat het mij niet mogelijk is in dit kort bestek alle thans bekende species te bespreken, terwijl een selectie, welke dan ook, steeds zou leiden tot de vraag waarom juist deze en niet de andere soorten uitgekozen werden.

Toch wil ik naar aanleiding van fig. 22. *Lemaireocereus deficiens* (Otto et Ding der afbeeldingen in het *Dietr*) Br. et Rose. kort een en ander mededeelen, ik waarschuw echter vooraf: men verwachtte geen uitgebreide beschrijvingen, de afbeeldingen vormen in deze bladzijden de hoofdzaak.

Allereerst wijs ik dan op de *Pereskia*'s, die beschouwd kunnen worden als vormende den overgang van de gewone loofboomen naar de *Cactussen*, daar zij gewone bladeren dragen, zie fig. 1 *Pereskia colombiana* Br. et Rose *spec. nov.*

Duidelijk zijn daar de nerven in de bladeren te zien, ook een bladsteel ontbreekt niet.

De jonge twijgen, waarvan er een is afgebeeld, zijn vrij van doorns, de hoofdstam daarentegen

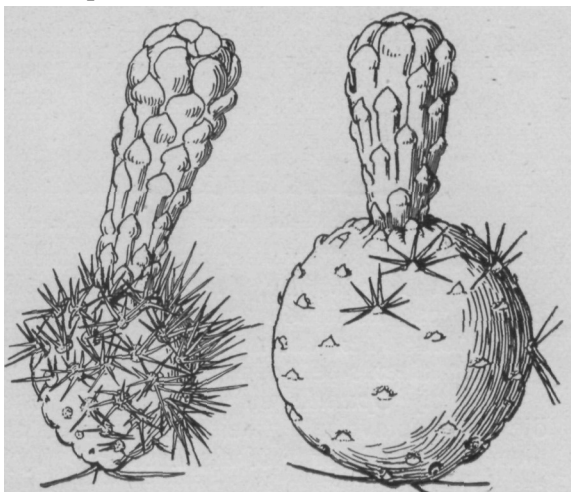

fig. 23. *Lemaireocereus thurberi* (Eng.) Br. et Rose. X 0.7

draagt bundels, van $2\frac{1}{2}$ tot 7 cM. lange, zeer buigzame doornen, de bloemen zijn helder geel.

Behalve door de bladeren herinneren de *Pereskia's* ook nog

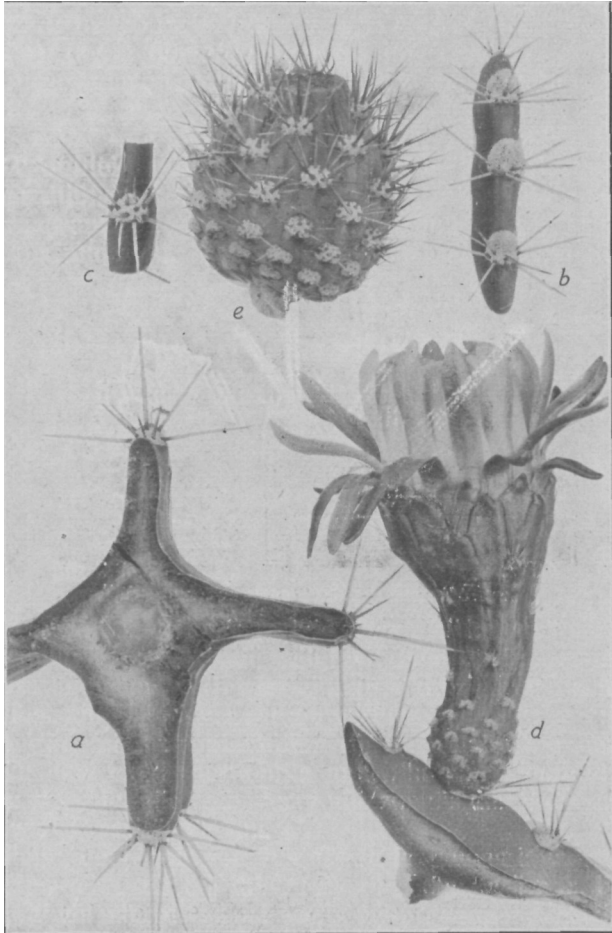

fig. 24. *Lemaireocereus humilis* Br. et Rose spec. nov.

door de groeiwijze sterk aan onze inlandsche boomen wat wel blijkt uit fig. 2. De daarmede afgebeeldde *Pereskia cubensis* Br. et Rose heeft zoo zuiver het aspect van een, onzer Europeesche loofboomen dat men niet licht op de gedachte zou komen met een *Cactus* te doen te hebben.

Ook bij *Opuntia* en onder de *Cereanae* komen soorten voor die in „boomvorm” groeien. Sommige andere *Pereskia's* groeien meer in struikvorm of als heesters. Typisch is dat bij de *Pereskia's* de bloemen voorzien zijn van een steel wat bij de andere *Cactussen* niet voorkomt.

In tegenstelling met *Pereskia colombiana* dragen de twijgen

van *Pereskia cubensis* wel doorns, deze zijn van 2 tot 4 cM. lang en nemen met het ouder worden der tak geleidelijk in aantal toe.

Als naaste verwant van *Pereskia* ontmoeten wij *Pereskioopsis* en met dit Geslacht treden wij eerst recht in de succulente *Cac-*

fig. 25. *Erdisia squarrosa* (Vaupel) Br. et Rose.

tussen. Zij hebben met de *Pereskia's* alleen het uiterlijk gemeen, verder gaat de overeenstemming niet.

Wel zijn de bladeren nog van beduidende grootte, doch zij zijn zeer vleezig, terwijl de bloemen, de vruchten en het zaad geheel verschillend en vrijwel aan die der *Opuntia's* gelijk zijn. Bovendien treffen wij bij de *Pereskioopsis* de zoo gevreesde glochiden aan, die uitsluitend doch dan ook bij bijna alle *Opuntieae* voorkomen.

Het Geslacht *Pereskioopsis* is dan ook niet bij de onderfamilie der *Pereskieae* ingedeeld, doch bij die der *Opuntieae*.

Peresklopsis velutina Rose (fig. 3) werd in 1906 door Dr. J. N. Rose bij Querétaro (Mexico) ontdekt, De bladeren dezer soort zijn fluweelachtig behaard, de nieuwgroei is bijna kaal en veel lichter van kleur. Bloemen op vóór-jarige stengels, helder geel.

Een oudere bekende is *Pereskiopsis porteri* (Brandegees) Br. et Rose (fig. 4) (syn. *Opuntia porteri* Brand., *Opuntia brandegeei* Schum.), deze soort wordt 60 a 129 cM. hoog en bloeit met gele bloemen.

In 1912 ontdekte Dr. Leo Zehntner te Bom Jesus da Lapa, Bahia, Brazilië, een zeer eigenaardige, druk gedoornde, *Cactus* (fig. 5) waarvan de groote roode bloemen sterk aan die van *Pereskia* herinnerden. Britton en Rose beschreven deze plant

fig. 26. *Bergerocactus emoryi* (Eng.) Br. et Rose. x 0.8.

dan ook aanvankelijk als *Pereskia zehntneri* hoewel zij er reeds dadelijk aan twijfelden of zij wel tot dat Geslacht behoorde.

Voortgezette bestudeering bracht uit dat zij met geen der bestaande Geslachten kon vereenigd worden.

Het voorkomen van glochiden op de areolen en de overeenkomst die het zaad vertoonde met dat van *Opuntia* wees de verwantschap met dat Geslacht uit zooals de bloemen het ten opzichte van *Pereskia* deden.

Toch kon de plant niet bij *Opuntia* gevoegd worden omdat de glochiden niet, als bij dit Geslacht, de typische borsteltjes vormden, doch slechts spaarzaam voorkwamen, terwijl ook de vruchten anders van vorm waren.

Zoodoende was het noodig er een nieuw Geslacht voor te ontwerpen en daarom werd, naar den inlandschen naam *quiabento* de plant als eenige soort van een nieuw Geslacht *Quiabentia zehntneri* Br. et Rose genoemd.

Van de schier overdadige bedoorning geeft de afbeelding een duidelijk beeld.

Fig. 6. *Maihuenia valentinii* Spegazz. behoort tot een Geslacht van lage, zodevormige planten met zeer korte, vaak kogelvormige of kortcylindervormige takken. De bladeren zijn bij *Maihuenia* vrij sterk gereduceerd en meestal rolrond, zij blijven lang op de plant aanwezig.

Glochiden ontbreken bij dit Geslacht, op de areolen bevindt zich witte wol.

De bloemen zijn, naar verhouding der planten, vrij groot.

fig. 27. *Peniocereus greggii* (Eng.) Br. et Rose.

Maihuenia valentinii wordt van 10 tot 25 cM. hoog, de takken zijn 1 a 3 1/2 cM. lang, de bloemen 2 cM. breed, de kleur der bloembladen is wit tot lichtgeel.

Vaderland Argentinië, waar zij hoog op de bergen voorkomen.

Het Geslacht *Opuntia* omvat, afgezien van minder in het oog vallende verschillen, 2 groepen planten van zeer uiteenlopende groeiwijze en is dan ook onderverdeeld in *Cylindropuntia*'s en *Platyopuntia*'s d.w.z. in *Opuntia*'s met cilindervormige (rolronde) en in *Opuntia*'s met platte, schijfvormige takken.

Als zeer typische *Cylindropuntia* heb ik afgebeeld (fig. 7) *Opuntia subulata* (Mühlenpf) Engelm. (syn *Pereskia subulata* Mühlenpf, *Opuntia ellemeetiana* Miq. en *Opuntia segethii* Phil.)

Alle takken bij deze groep zijn rolrond, bij sommige species dun als een potlood, bij andere meerdere centimeters dik.

De meeste soorten dragen, zoals trouwens vrijwel alle *Opuntia*'s, bladeren, bij *Cylindropuntia* zijn zij echter meestal groter dan bij de *Platyopuntia*'s, waar zoo ongeveer de grens bereikt wordt waar de bladeren verdwijnen of beter

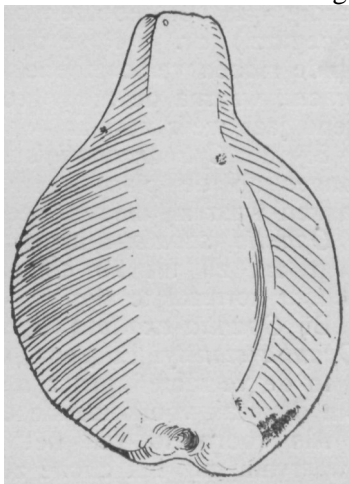

fig. 28. *Dendrocereus nudiflorus* (Eng.) Br. et Rose.

gezegd met die *Opuntia's* hebben wij het laatste cactusgeslacht voor ons, waarbij de bladeren nog met het bloote oog zichtbaar zijn.

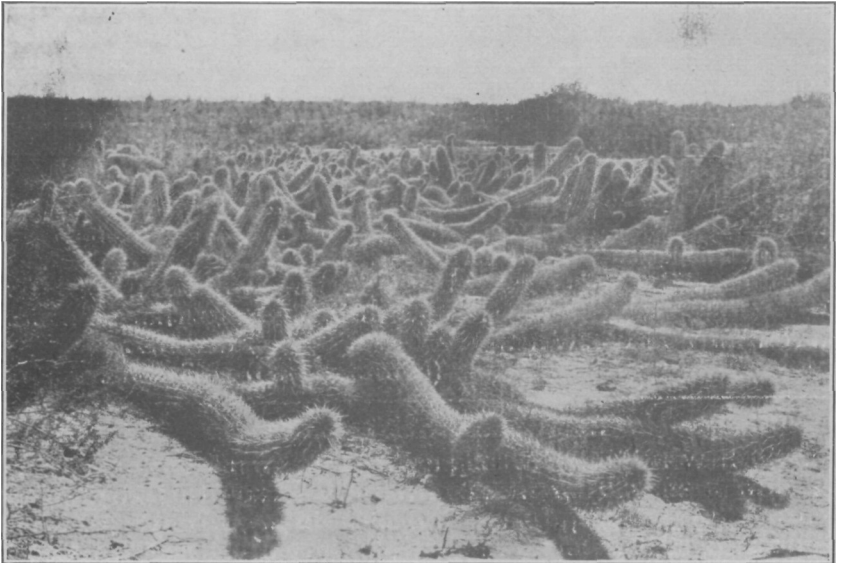

fig. 29, *Machaerocereus eruca* (Brand) Br. et Rose.

Bij de verdere *Cactussen* is dat niet het geval hoewel de aanleg van bladeren toch wel microscopisch valt aan te toonen. Ik weet niet of ik van atavisme mag spreken doch zeer eigenaardig was het gebeuren bij een ex. van *Gymnocalycium platense* (Spegazz.) Br. et Rose dat bij mij voor een paar jaren werkelijk op de ribben verscheidene breed-schubachtige bladvormen voortbracht, waarna de nieuwgroei uit het centrum der plant een volgend jaar weer normaal was.

Bij de *Cylindropuntia's* blijven de bladeren ook meestal veel langer op de plant aanwezig dan bij de *Opuntia's* met platte takken waar zij meestal reeds spoedig verdrogen.

Opuntia subulata heeft verreweg de grootste bladeren, men zegt dat zij tot 20 cM. lengte bereiken kunnen, 10 a 12 cM. schijnt normaal te zijn.

Bij *Opuntia exaltata* Berger, *Opuntia cylindrica* (Lam.) D. C., *Opuntia stanleyi* Eng. enz. worden zij geleidelijk korter.

In de verzamelingen zijn het planten die er veel toe bijdragen om de vaak voorkomende eenvormigheid te breken.

Als voorbeeld van het *Platyopuntia*-type kan fig. 8 dienen (waarvan mij het cliché zeer welwillend door den heer Hoofdredacteur van „*Floralia*”, dat vaak artikelen over Vetplanten bevat, in bruikleen werd afgestaan) namelijk *Opuntia santa-rita* (Griff. et Hare) Rose (syn. *Opuntia chlorotica santa-rita* Griff. et Hare en *Opuntia shreveana* C. Z. Nelson).

Tentoonstelling van Vetplanten te 's Gravenhage.

Ik geloof dat meerdere leden al eens hebben uitgezien naar verder nieuws over de tentoonstelling en aangenaam zullen zij verrast zijn geworden door het bijna zonder uitzondering in de dagbladpers opgenomen voorloopige bericht daaromtrent.

Al bleek daar al geen nieuws uit, toch was het een bewijs dat er verder gewerkt wordt en er voortgang is.

Het is mij een genoegen te kunnen mededeelen dat thans definitief tot het houden der tentoonstelling besloten is, dat het tot nu toe toegezegde aantal inzendingen zeer bevredigend is en wat meer zegt dat hoogst belangrijke groepen zullen worden ingezonden. O.a. importen uit Californië en, indien de Mexicanen spoedig tot rust komen, eveneens uit Mexico, terwijl meerdere handelaren, ook buitenlandsche, hun schatten zullen vertoonen.

Het aantal beschikbare prijzen bestaat tot heden uit:

1 Grootte verguld zilveren medaille

uitgelooft door de Nederl. Vereeniging van Vetplantenverzamelaars.

1 Zilveren medaille

uitgelooft door mej. I. Mees te Rotterdam.

1 Zilveren medaille

uitgelooft door den heer J. A. Heuff Ezn. te Tiel.

1 Zilveren medaille

uitgelooft door J. J. Verbeek Wolthuys te 's Gravenhage.

1 Bronzen medaille

uitgelooft door den heer Q. D. Duursma te Huizum.

10 Flinke Cactusplanten

uitgelooft door den heer Th. Jansen te 's Gravenhage.

Deze tien planten zullen in twee prijzen, ieder van 5 stuks, gesplitst worden.

3 Zeldzame Cactusplanten

van den heer Fried. Ad. Haage Jr. te Erfurt.

1 Astrophytum asterias Zucc, sedert 1843 niet meer ingevoerd.

1 Ancistrocactus megarhizus (Rose) Br. et Rose.

1 Lophophora Williamsii of *Cephalocereus senilis*.

zoodat dus voorloopig 10 fraaie prijzen beschikbaar zijn.

Zij, die niet inzenden en toch gaarne iets voor de tentoonstelling willen doen, zouden nu bedragen, desnoods van plm. f 1,—, aan mij kunnen inzenden. Ik kan die kleinere bedragen dan combineren en zodoende zou het aantal bronzen medailles er door kunnen worden uitgebreid of wellicht een zilveren daaraan kunnen worden toegevoegd.

Weten onze nieuwe Leden wel voldoende van deze tentoonstelling af? Zoo neen, dan kan ik hen adviseeren te trachten om Succulenta no. 11 (jaargang 1923) eens ter lezing te bekomen, indien dit niet lukt dan wil ik zelve wel een ex. zenden.

Waar *Floralia* steeds op het juiste oogenblik „acte de présence" geeft, heeft dit veel gelezen blad ook in dit geval niet achter willen blijven, doch integendeel den ouden roem willen handhaven.

De Redactie van *Floralia* heeft namelijk het voornemen om ter

gelegenheid van de Tentoonstelling weder een extra „*Vetplanten*” nummer uit te geven, en stelt zich voor aan iedere(n bezoeker(ster) ervan een *gratis* exemplaar van dit nummer uit te reiken, zoodat ieder een zeer waardevol souvenir aan deze Eerste Nederlandsche Tentoonstelling op Vetplantengebied zal bekomen.

Ook Dr. Rose, die reeds zoo veel voor onze Vereeniging deed, heeft de buitengewone attentie gehad mij de inzending, ter op-
luistering, te beloven van een aantal hoogst interessante planten.

Als ooit een Tentoonstelling zich in belangstelling heeft mogen verheugen dan is het deze, en het is mijn vurigsten wensch dat geen onzer Leden zich, op welke wijze dan ook, onbetuigd zal laten.

Met alle inlichtingen zal ik gaarne ten dienste staan en moeilijkheden zal ik gaarne, indien zij bestaan, helpen oplossen, daaraan behoort echter vooraf te gaan dat men mij schrijft.

Men zie uit naar verdere berichten !

's Gravenhage, J. J. VERBEEK WOLTHUYS.
Molenaarstraat 35, (Laakkwartier.)

De Cactussen als Kamerplanten.

Reeds meermalen werd mij door plantenliefhebbers verteld, dat zij graag met het verzamelen en kweken van Cactussen wilden beginnen, maar tegen de moeite daarvan opzagen. Nu zijn de Cactussen in behandeling niet erg lastig, maar men moet voorzichtig en nauwkeurig met hen omgaan. Na eenigen tijd leert men hoe ze te behandelen, zonder dat er planten sterven. Als kamerplanten zijn de Cactussen bijzonder geschikt, daar ze langzaam groeien en fraai gekleurde bloemen voortbrengen. Bij vele soorten komen de bloemen uit het hart der plant: *Echinocactus capricornis*, *Mamillaris radians*, *Echinocactus setispinus*. Andere soorten krijgen hun bloemen bij de basis der plant zooals: *Echinocactus minusculus*, *Echinopsis triumphans*.

De cultuur der cactussen is betrekkelijk eenvoudig. Voor een zonnig venster kan men al spoedig resultaten bereiken. Als grondsoort neemt men in het algemeen een mengsel van: Bladaarde, turfmoel, zand, klei, kalkpuin en wat houtskool. In dit grondmengsel zullen de Cactussen best groeien. De *Cereus*soorten verlangen echter minder zand en meer bladaarde. Wat het verpotten betreft, kan dat in de maanden April—Mei en om de drie of twee jaren geschieden. Een voorname factor in de cultuur der Cactussen is de drainage. Is die niet voldoende, dan verzuurt de aarde en de plant gaat rotten. Om dat te voorkomen legt men eenige scherfjes onder in den pot. Ook kan men er wat houtskool in doen. Zijn de planten verpot dan zet men ze in een broeibak of kweekkasje of serre. Men geeft in de eerste dagen niet te veel water. Als bemesting geeft men de planten kunstmest, daar dit de gemakkelijkste en zindelijkste manier is. Wil men zijn planten tot een rijkelijken bloei aanzetten dan geeft men wat Superphosphaat. Slecht groeiende planten geeft men een weinig Chilisalpeter, daar deze mest den

groei bevordert. In Juni kan men beginnen met het toedienen van kunstmest als de planten al flink aan den groei zijn.

Het water geven aan de Cactussen is in het begin, wanneer men er nog geen ervaring van heeft, een lastige kwestie. Meestal geeft men te veel water en gaan de planten rotten. In den winter geeft men de planten om de vier of vijf dagen wat lauw water. Wanneer het zomer is kunnen ze bijna iederen dag wat hebben. Verder is het afsputten van de planten met een verstuiver, aan te bevelen. De bloemspruitjes die men op een fleschje kan zetten zijn daarvoor zeer gemakkelijk.

Ten slotte wil ik hier nog eenige gemakkelijk te kweken planten laten volgen. De kleur van de bloemen staat tusschen haakjes aangegeven; spoedig bloeiende zijn cursief gedrukt.

Cereus *Spa:hianus* (wit), *geometrizzans* (wit), *Silvestrii* (rood), *flagelliformis* (paars rood), *chiotilla* (geel), *Echinocactus apricus* (geel), *concinus* (oranje rood), *Fennellii* (wit rood), *Leninghaussii* (geel), *longihamatus* (geel), *Mammulosus* (lood), *minusculus* (rood), *Monvillei* (wit rood), *multiflorus* (bruin), *muricatus* (geel), *Ottonis* (geel), *pilosus* (oranje), *platensis* (wit), *Saglioni*, *setispinus* (geel rood), *submammulosus* (geel), *tabularis* (geel), *simpsonii* (rose), *wislizenii* (geel), *echidne* (geel), *ingens* (geel), *texensis* (rose), *microspermus* (rood wit), *Echinocereus cinerascens* (violet), *pectinatus* (rood), *Salm-Dyckianus* (rood), *dasyacanthus* (geel), *coccineus* (geel rood), *reichenbachii* (rose violet), *engelmanni* (purper), *stramineus* (purper rood), *pulchellus* (rose), *Echinopsis Eyriesii* (wit), *Pentlandii* (bruin rood), *multiplex* (rose), *oxigona* (rose), *tubiflora* (wit), *obrepanda* (wit), *rhodotricha* (wit), *Mamillaria Bocasana* (wit rood), *bombycina* (rose), *caput Medusae* (wit rood), *gracilis*, *longimamma* (geel), *Kunzeana*, *polyactina* (rood bruin), *pseudofuscata*, *coronaria* (rood), *pusilla* (groen geel), *rhodantha* (paars), *Wildii* (bruin), *Opuntia maxima* (geel), *microdasys* (geel), *Scheerii* (geel rood), *kleinia* (rose).

C.

S.

Op den Uitkijk.

Britton and Rose. The Cactaceae deel 4.

Ik heb aan de vorige drie deelen van deze Monographie telkens bij verschijnen een paar woorden gewijd en nu het 4e deel voor mij ligt wil ik daarvan niet afwijken.

Dit is het laatste deel en behandelt de *Coryphantanae*, de *Epiphyllanae* en de *Rhipsalidanae*, een opgave van de tot ieder dier groepen behorende Geslachten gelieve de lezer op bladz. 47 enz. van dit nummer te vinden.

Een 37-tal, weder zeer fraaie, gekleurde en zwarte platen buiten den tekst en 263 tekstillustraties versieren dit lijvige (318 pag. dikke) deel, dat besluit met een naamregister op het geheele werk.

Ik zal niet uitweiden over de kwaliteiten van dit 4e deel, in het bijzonder, wat ik dienaangaande van elk der voorgaande deelen heb gezegd, geldt ook voor dit.

„Schitterend" ziedaar de uitspraak van een mijner kennissen wien ik deel 4 toonde en die niet in het minst om de *Cactussen* geeft, er dus zeker niet van kan verdacht worden dat hij, als al te enthousiast liefhebber, alles mooi vindt wat maar op een *Cactus* gelieft te gelijken.

„Schitterend" zeg ik hem hartgrondig na. Zoowel de prestaties van de geleerde schrijvers als die van de illustrators wekken terecht bewondering.

In slechts pl.m. 4 jaren tijds 4 deelen van een dergelijk werk zóó uitmuntend verzorgd, te doen verschijnen is werkelijk alleen in Amerika, het land der onbegrensde mogelijkheden, mogelijk en hier ontmoeten wij inderdaad een zeldzaam staaltje van Amerikaansch kunnen.

Was het een zuiver commercieele onderneming dan zou het reeds een groote bijzonderheid zijn, nu echter een zuiver wetenschappelijk doel beoogd wordt, mag het gelden als een monument voor het schitterende werk dat door de Amerikanen op Botanisch gebied geleverd wordt,

's Gravenhage, Februari 1924.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

Dr. J. P. Lotsy. — Van den Atlantischen Oceaan naar de stille Zuidzee in 1922. Dagboek van een botanicus die niet alleen naar Planten keek. ('s-Gravenhage G. Naëff 1923. — 491 blz. gr. 8°, 181 platen, f 10.— ingen., f 12— geb.).

Een buitengewoon lezenswaardig boek. Een reisbeschrijving van iemand die gewend is precies te kijken en die uit het dagelijksch leven der Amerikanen allerlei typische trekjes naar voren weet te brengen, welke een ander voorbij ziet. Mooie beschrijvingen van de „National Parks". Den Succulenten-vrienden zal bijzonder interesseeren Hoofdstuk XIV. „Op Reis naar Tucson in Arizona". Hier zijn buitengewoon mooie photo's zeer goed gereproduceerd op het zware kunstdrukpapier. Ik noem: *Cereus giganteus*. *Cereus* met spechten gaten. *Cereus* sp. fasciatie, *Echinocactus Wislizeni*, *Opuntia fulgida*, *O. Santa Rita*, *O. Bigelovii*, *O. vivipara* en verschillende *Opuntia*-bastaarden. Bovendien zijn er mooie photo's van *Cactus*-landschappen. Kortom, een boek, dubbel waard om te lezen en om te bezitten.

„*The National Geographic Magazine*", Washington.

Het Januari 1924 nummer van dit steeds mooi uitgegeven en geïllustreerde orgaan, (\$. 3.50 per jaar) bevat een paar mooie Succulenten afbeeldingen. Een artikel van Willis T. Lee: „A Visit to Carlsbad Cavern. New Mexico" geeft een photo van de Cane Cactus „where the walking sticks come from" n.l. *Opuntia imbricata* en een detail van zoo'n plant met een vogelnest. Verder van een bloeiend, los ex. *Echinocactus horizontalis*.

Daarna volgen een paar zeer mooie groot formaat photo's van Frauh M. Campbell o.a. van *Carnegiea gigantea*, en van de fasciatie-vorm van deze. Dan een fraai landschapsbeeld met deze reuzen en natuuroopname van *Opuntia fulgida* en van *Ferocactus wislizeni* (7.12 voet hoog en mooi bloeiend).

B. — S.

Nordisk Kaktus Tidsskrift. Wij ontvingen alsnog afl. 6 van den tweeden jaarg (Dec. 1923) van bovengenoemd tijdschrift. Het bestaat slechts uit 8 pag. en bevat behalve een artikel over zomerwerkzaamheden, een bijdrage over de bekende tuin en kwekerij van Winther te Bordighera (Italiaansche Riviera) met een 5 tal afbeeldingen. Het milde klimaat dat hier's winters heerscht, maakt dat tal van cactussen en succulenten zonder eenige bedekking buiten kunnen blijven. Het aantal soorten, dat er wordt gekweekt is niet zoo groot, maar daar staat tegenover, dat de planten zich bijzonder fraai kunnen ontwikkelen en in karakter voor echte importen niet behoeven onder te doen. H.

Ook het 1e nummer van den 3en jaargang (Jan. 1924) is slechts 8 pag. groot en bevat een artikel van Alwin Berger over *Opuntia Bergeriana* met afbeelding. Verder van den zelfden schrijver een artikel over *Tacina funalis*, een door Britton en Rose in de steppen bij Bahia (Brazilië) nieuw ontdekte cactussoort, welke het midden houdt tusschen een *Opuntia* en een *Nopalea*. Behalve de straks genoemde afbeelding versieren nog een 4 tal foto's den tekst, o.a. van *Euphorbia grandidens*, *E. enopla* en *E. coerulescens*.

G. D. D.

Zeitschrift für Sukkulantenkunde Hiervan ontvingen wij sedert onze laatste bespreking (Nov. 1923) heft 7, 8 en 9.

Heft 7 (1 Oct 1923) bevat de o.m. volgende artikelen: *Het enten* (E. Wagner), *Cereus humatus* (F. Vaupel) met afbeelding, *Tepelstekken van Leuchtenbergia* (Dr. L. Lindinger. Heft 8 (15 Dec. 1923) geeft een artikel over *Echinocactus Pflanzii*, en over *Echinocactus asterias* (F. Vaupel) met afbeelding.

Verder bevat dit nummer de levensbeschrijving met portret van den heer *August Schwarzbach*, sedert 1906 Penningmeester der Deutschen Kakteengesellschaft, 11 Nov. 11. op 74-jarigen leeftijd overleden. In hem heeft de D. K. G. een harer trouwste en beste leden verloren.

Heft 9 (15 Febr. 1924) geeft behalve kleinere artikel? een breedvoerige beschouwing over de vraag: *Zal men de Cactussen bemesten?* Verder een mooie foto met beschrijving van *Echinocactus texensis* en een „plauderei" van J. Bennekenstein over „*Tusschen winter en voorjaar*". G. D. D.

NIEUWE LEDEN. **Mededeelingen.**

Mevr. Th. ter Weeme—Lewin	Neede (Geld.)
H. Smits	Rotterdam Nieuwe Binnenweg 229c.
H. Boomsma	Laren (N.H.) Directrice Sanat. „Hoog Laren".
Dr. J. H. C. A. Bennink	Nijkerk (Geld.) Arts.
G. H. Wagenvoorde	Deventer Manegestraat (tuinman)
J. J. Kommers	Rotterdam St. Agathastr. 24 A.
A. J. T. Janse	Pretoria First str. Gezina
Fried. Ad. Haage Jun.	Erfurt (Duitschland).
K. Jonker	2e Exloërmond No. 13.
F. O. Fock	's Gravenhage Jan v. Nassaustr. 124.
W. Deutz	Rotterdam Sleephellingstr. 17.

ADRESVERANDERING. Het adres van den heer J. Opmeer te Rotterdam is thans Bilderdijkstr. 88.

OUDE JAARGANGEN SUCCULENTA te koop gevraagd. Op-gave van jaarg. prijs enz., aan A. v. Meerten te Tiel (Voor de Kijk uit).

CONTRIBUTIE. Ruim 100 leden betaalden hun contributie nog niet. Wij verzoeken hen alsnog deze zoo spoedig mogelijk te willen voldoen. Het adres van den penningmeester is : J. M. VAN DEN HOUTEN, Mathenesserlaan 364 ROTTERDAM. Over de openstaande posten wordt begin Mei, met bijberekening van in-cassokosten, per post gedisponeerd.

CALUMOR-SCHALEN. In vervolg op het artikeltje van den heer Peels in ons vorig nummer, en naar aanleiding van eenige bij mij binnengekomen vragen, kan ik nog mededeelen, dat de Calumor-schalen in den handel gebracht worden door den Duitschen Cactuskweker Heinrich Kaiser te Munchen (Tengstrasse 16). Zij zijn in twee soorten verkrijgbaar, en wel 1e een tweedeelige schaal, bestaande uit glazen schaal met dito deksel en 2e een drie-deelige schaal, bestaande uit aarden onderstuk, glazen tus-schenring en dito deksel. De eerste is 15 cM. wijd en 11 cM. hoog, de tweede 15 cM. wijd en 17 cM. hoog. De prijzen zijn respectievelijk 3 en 4 Rentemarken, bij afname van 25 stuks tegelijk. G. D. D.

PRIJSNOTEERING DE LAET. Van den heer de Laet vernemen wij, dat enkele onzer leden bezwaar maken tegen de tijdelijke bepa-ling om het bestelde in *guldens* te voldoen. Wij meenen dit even te moeten toelichten. Toen de heer De Laet 15 Dec. 1923 zijn prijzen opmaakte, was de koers 1 gulden is 8 $\frac{1}{4}$ francs. *Vol-gens dezen basis* nu vroeg de heer De Laet betaling, wat ook niet meer dan billijk is. Wij betalen immers toch niet meer dan wij volgens catalogusprijzen zouden betaald hebben, wanneer de koers gelijk was gebleven. Hiertegen hebben Engelsche koopers aan ook geen bezwaar gemaakt, zelfs de Duitschers maken geen aanmerking, wanneer de heer De Laet van hen betaling in Dol-lars vraagt.

Nu de koers weer normaler is, wordt deze maatregel niet meer toegepast, doch de heer De Laet behoudt zich het recht voor bij eventueele koersverlaging opnieuw betaling in guldens te ver-langen, iets waartegen o.i. geen bezwaar kan bestaan. Te meer, daar in den catalogus de mededeeling voorkomt: „De prijzen zijn in Belgische francs, en *zonder verbintenis*. G. D. D.